

1931—1986

Búcsú

DR. RIESZ BÉLATÓL,

a Módszertani Közlemények felelős kiadójától

Nem gondoltuk, hisz oly hirtelen és váratlan kegyetlenséggel tört ránk a megdöbbentő hír, hogy a jövő terveinek szövögetése helyett most búcsúznunk kell Tőled. Tőled, kinek neve, egyszerűsége és munkássága elválaszthatatlanul összeforrt folyóiratunk múltjával és jelenével. Ennek a kötődésnek éltető forrását a tanári pálya, a pedagógia iránti elkötelezettségben, abban az iskolasegítő, annak nevelőmunkáját előmozdító hivatás-szeretetben lelhetjük meg, amely benned élt, s folytonos tenniakarásra, munkálkodásra ösztönzött. Ezért válhattál hűséges támogatójává, fáradhatatlan munkásává mindannak a törekvésnek, melyet a Módszertani Közlemények az általános iskolai nevelés és oktatás szolgálatában a pedagógiai folyóiratok között magára vállalt.

Tetted ezt úgy is, mint nemzedékeket hivatástudatra nevelő tanár, úgy is, mint a pedagógia tudományos igényű művelője, úgy is, mint szerkesztő bizottságunk hajdani tagja, elnöke, úgy is, mint a folyóiratunk gondtalan megjelenésének feltételeit véglegesen megteremtő felelős kiadó. Köszönjük Neked lapunk közeli és távoli munkatársai és népes olvasói nevében mindazt, amit a 25 éves múltra visszatekintő Módszertani Közlemények érdekében éveken át szívós, következetes, akadályokat nem ismerő munkássággal tettél. Hirtelen távozásodat pótolhatatlan személyes veszteségnek érezzük, mi, akikkel nap mint nap együtt dolgoztál.

Gyászunk a fájdalomon túl azt a hiányt is konstatálta, amelyet mint munkatárs és mint ember magad után hagytál. Mennyire hiányozni fog nekünk emberi közvetlenséged, bölcs nyugalmaid, messzemenő figyelmes-séged, derűs, jóakarató kollegialitásod, önzetlen segítőkészséged. Értéket teremtő munkásságod mellett e példamutatóan emberi egyéniségedet is szeretnénk szívünkben, tetteinkben és mindennapos munkánkban múlhatatlanul megőrizni.

Dobcsányi Ferenc